

„Danstereu“ et halvugentlig Ugheds- og Eplysningsblad for det danske Folf i Amerika, udgivet af DANISH LUTH. PUBL. HOUSE Blair, Nebr.

„Danstereu“ udkommer hver Udsdag og Vordag. Pris pr. Margana i De Forenede Stater \$1.50; til Udlandet \$2.00. Bladet bestrives i Forskrib. Udgivning, Betaaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladets Administration, DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr. Redaktør: Harald Jensen. Entered at the Post Office at Blair, Nebr., as second-class matter. Advertising Rates made known upon application.

„Danstereu“ bliver sendt til Subskribenter, indtil udbrødt. Velig Eplyselse modtages af Udgiverne og a Gælder er betalt, i Evertsemme med de Forenede Staters Postlove.

Naar Laerne henvender sig til Folf, de avreterer i Alver, enten for at tyde hos dem eller for at faa Oplysninger om det avreterede, behøver de altid omviale at de saa Anvertisementet i dette Blad. Det vil vore til Genbyrd Votta.

Det har naturligvis faldet nogle enkelte dansk-ameritanke Blade stært for Beslut, at „Dtl.“ vil noget, vil frem i Retning af sit bestemte Maal: det dansk-ameritanke Fofls aandelige Samling.

„Dannevirke“ er endog bleven dnt rystet over, at „Dtl.“ nu skal udkomme 2 Gange om Ugen; ja, saa dyp er Rystelsen, at „Dann.“s Redaktor optager den allerstærste Del af „Dtl.“s Leder om Sagen og faar iøvrigt godt paa Tromme for os.

Sigt er tun, som det skal vore og vi bedlagger vor allerstærstige Tak for den bedagede Sammelstrens Fydeber.

Men — a profos — om Alder. „Dann.“ lever i en for dens egen Alder betenkelig Vildfarelse, naar den mener, at en Opfattelses Alder garanterer dens Rigtighed.

Om de vist forskaar man nu Grundten til, at „Dann.“ halsstærtiger forer op og atter op med den Art Folfeligbed, som, fordi det er en urigtig Opfattelses, forlængst har bevist sin Mangel paa Evne til at famle det dansk-ameritanke Folf.

Men „Dann.“ vil altsaa blive ved, tun fordi den har haft sin Opfattelse i saa og saa mange Aar.

Den mageløse „Dannevirke“ Logit har faalebes — lige stit imod sin Redaktors Bestrævelse — givet „Dtl.“ Ret, naar vi strev: „Dann.“ vilde hest have „Dtl.“ Standpunkt, men selet sig bunden af sin Forbid.

Thi her er „Dann.“ egne Ord i den Sag: „Det er over 30 Aar siden, vi valgte et Stabe, der i mange Retninger ligget langt fra „Danstereu“s Standpunkt, og vi er ikke kommen dette nærmere i den fyndne Tid. Der er derfor lidet eller ingen Udfigt til, at vi slude andre Signaler o. f. v.“

Mageløse „30 Aar“, mageløse „derfor“. Og dog er „Dann.“ Opbavelser over, at „Dtl.“ anser Grundtdigianerne for uflære Hobeder.

At det samme uflære „Dann.“ ite kan se Forskel paa Uvertisementer og Cestefof, underd os da tun lidet; atkurat lige saa lidt, som at „Dann.“ tykkes, vi er paa den høje Hest. Det er nok „Dann.“, der indtager saa lad, men ganske vist 30-aarigt Stabe, at det almene mennefteligg tykkes det umaabeligt højt.

Om de Rasmusseftse Tvillingeblade „Chicago-Posten“ og „Ugeblaet“ angaar, da kan „Dtl.“ tun vore tilfreds med deres usforvillige Selvprofittuering.

Alle de smigrende Ord om „Dtl.“s Betydning som dansk-ameritanke Skolemester, flænter vi Hr. Rasmusseftigen. Vi trænger ikke til Opmuntring. Derimod konstaterer vi, at nu har Hr. Rasmusseft selv angivet, at hans Blade er ledelige. Han, der ogsaa paabe-raaer sig sin Alder, taler om „det tørre, ensformige journalistiske Landstaf“, i hofstket „Dtl.“ alene liser op.

Vist saa; men det er dog egentlig jammerligt at bygge i et saadant tørt, ensformigt, journalistisk Landstaf.

Vi har hestent, at, var der noget Steb, hvor Redfombed, Tørhed og

Ensformighed itte hører og itte bør findes, saa er det i det „journalistiske Landstaf.“ Udtrykket „det uregerlige Sort Drenge“, hvormed Hr. Rasmusseft upasfende sammenligner „de danske Bladmænd“ herovre, turde blive værkt for ham, som samtidigt paabe-raaer sig, at han itte længere er nogen Beggynder.

Kunsten og Livet.

Foregangsmanden i den litterære Strid mod Brandesismen hjemme, er som bekendt Pastor A. Schack. Han holder i denne Tid nogle Foredrag i Koncertsalen i København; af dem anfører vi her det første i kort Referat:

Den sande Digter maa først og fremmest vore et sandt Mennefte. Foredragsholderen minde os, at da han i Hjør udgav sine fem Foredrag om den litterære Strid, var der et firtelig Blad, der bemærkede, at vi itte havde nogen litterær Strid, fordi der itte var nogen, der optog Striden, og til en saadan hører der unægtelig to Partier; hvem Tavsheden tykkes vil Toleren imidlertid lade staa hen.

Naar Taleren havde valgt det nævnte Ord af Boul Møller, saa er herket at bemærke, at det stammer fra et Mennefte, der itte alene var en sand Digter, men ogsaa et sandt Mennefte.

Og Selvtninger faar netop foraget Vagt derved, at Boul Møllers Betydning først og fremmest beroede paa, at han var et sandt Mennefte.

Men hvad mener han med „et sandt Mennefte“?

Sætningen forekommer i en Recension af Fru Gylkeburgs Nobelte „Efterrener“ og maa ses i Betydning af Sammenhængen, hvori Udtrykket forekommer.

For den Digter, der vil vore et sandt Mennefte, gælder det om to Ting, først maa han have en sand og ægte Sympati med menneftelige Vilskaar, og dernæst maa han have en fast Vilke i aandelig Forstand, eller med andre Ord have et Ideal.

Der er en Type, der er saa lang fra Ideal som muligt, og det er den blasferte; den blasferte Digter har ingen Ungdom, han er bleven for gammel. Hjemmeligheden bestaar i, at man maa bevare Ideal og Ungdommen, og det, som staa bidrage hertil, er Kristendommen. Den for tidlig indtraadte Alderdom, man taler Blafertbed, er langt fjernet fra sand Menneftelighed. Og spørger man, om Mangel paa sand Menneftelighed har en stabelig Indvildelse paa hans Digtning, svarer Møller ja. Og han har Ret.

Digterne har altid villet bekæmpe det aandelige Hiltsteri, med Spøg og med Alder, med Komik og Patos. Og det er itte alene de ældre, men ogsaa de yngre blasferte Forfattere, der bekæmper Hiltsteren, Rent Hiltsteriet og Blafertbeden er nær beslægtede Fremtoninger. Det kommer imidlertid an paa, hvad man fortaar ved Hiltsteri. Hvis det bestaar i Respekt for den borgerlige Moral, saa var Grundtdig og Sand o. m. fl. Hiltster. Rent, Hiltsteri kendes paa, at han mangler Ideal.

Men det er ogsaa kendetegnet paa den blasferte. Forstørelsen er itte principiel; man kan sige, at Hiltsteriet bestaar i naiv ureflektere Mangel paa Idealitet, Blafertbeden i bevidst Respekteret Mangel paa Idealitet, Blafertbeden er Hiltsteriets molne Frugt.

I vore Dage finder der en livlig Overgang Steb fra Hiltsterens Ræfker til de blasferte, og disses Produkter læses navnlig af Hiltstrene. Naar de blasferte forhaaner Idealerne, opbager Hiltsteren, at disse Idealere itte har nogen Betydning for ham, og slutter derfor, at de itte findes. Blafertbeden er derfor en Kræfslabe for Digterkunsten. De sande Digtere bekæmper Hiltsteriet tilfønselabende: thi de kan itte ramme Grundstaden: Mangel paa Idealitet. De bekæmper itte Hiltsteriet; thi den blasferte Digter har en Høselie af, at Hiltsterens Snat om Idealitet itte er en Pibe Tobak værd.

Men Digtningen lider derved. Ganske vist har der vel været blasferte Digtere, som har ubrettet noget stort; men de vilde have ubrettet mere, havde de itte været blasferte.

Det moderne Frankrig afgiver et godt Eftempel paa, hvad her er sag. Den franske Digter ser først paa Pengene, og med Hensyn til Kvinden ser han først og fremmest efter at gøe et godt Parti, og en lianende Tanlegang findes hos Publikum. Derfor

finder der en Oplosningsproces Steb i det franske Folf.

Herhjemme er Eftadommen: Betselvirksomheden mellem Hiltsteri og Blafertbed, indført ved Georg Brandes' Hjalp; men selv om den har faa Tilslutningspunkter i Folfet, holder det dog om at tage Kampen op mod den.

Det danske Folf har udbrøget Sær for det Komiske, men hører et Mennefte har sin Styrke, har det ogsaa sin Svagbed, og den sunde Latter har sin Karakter i Grinet.

Den sunde Latter beror paa, om der er Idealitet i Folfet; hvor den mangler, er Troen paa Været gænet tabt. Hverken Hiltsteren eller den blasferte ejer der herjetlige Latter, men de søger et Surrogat i Grinet. Og de tabende Digtere med „Politiken“ i Spidsen har paa en suid Maade benyttet sig af den paapegede Svagbed hos Folfet, og de blasferte Digtere har fundet Forbundsfaletter i Hiltstrene, der mente, at Grinet herte med til den højest Kultur.

Naar „Politiken“ i sine Angreb paa Kristendommen, der dog gerne rettes mod Jndre Mission, forvareer Uvrigglæden, tager det sig unægtelig Komik ud, thi „Politiken“ er Repræsentant for Grinet og Blafertbeden, som er al sand Uvrigglædes Fjende.

Foredragsholderen sluttede med en speciel Omtale af Holger Drachmann, der saar som Type paa den eftbøvske Kraftfart. I „Den hellige Udgynder“ vil flere af hans gode Egenskaber; naar det alliael er et uheldigt Arbejde, ligger det deri, at det bærer Vidne om Forforend og Pjantelbed, ligesom der ubestriden falber et humoristisk Star over Forfatteren, hofstket Tak, bestte ved flere Citater af „Den hellige Udgynder“.

Drachmann mangler det, der er det centrale i al sand Menneftelighed, Viljen og det Maal, som maa findes hos den, der vil vore en sand Digter.

Betsignelsen. For nogle Aar siden opholdt jeg mig en Tid i en lille By imellem Magdeborg og Leipzig. Første Søndag efter min Antkomst git jeg som sadanlig i Kirke. Mod Slutningen af den Salme, som blev sunget efter Prædiken, blev Kirkestøren sagte aabnet, og en ung Mand, Kæbt i Banevogteruniform, traadte ind. Han syntes at vore optaget af høfligt Løb og tørrede gentagne Gange Svøben af Vandet, men tog sjenfynlig med sig Andagt Del i Subsistentens Uslutning. Vennen og Præstens Urtalelse af Herrsens Betsignelse. De følgende Søndage genoges det samme. Dette vakte min Nygerighed, og jeg besluttede at udgranke Grunden til denne uførdanlige Opførelse. Da vi git ud af Kirken, nærmede jeg mig den unge Mand, indledte en Samtale med ham og spurgt ham, hvorfor han herte Søndag indfandt sig ved Subsistentens sløftede ham megen Nøje.

„Jo, ser De, min Herte.“ svarede han trostfaldt, „det er for Betsignelsens Skyld. Prædiken kan jeg desværre itte faa med, da jeg har Tjeneste til Kl. 10, men naar jeg løber saa hurtigt, jeg kan, kan jeg lige naa at komme til Betsignelsen.“

„Og den sætter De saa megen Pris paa?“ spurgt jeg.

Forundret saa den unge Mand mig ind i Ansigtet.

„Uden Herrsens Betsignelse kan intet lykkes for os“, sagde han i en alvorlig Tone, „og om jeg end ved saa godt, at Gud tun finde mig overalt, naar han vil velsigne mig, saa hejder det dog om Guds Højs: „Der vil jeg komme til dig og velsigne dig.“ Jeg tror derfor ogsaa fast og vist, at Herren siger sit Ja og Amen til den Betsignelse Præstens uttaler, naar vi har Hjeriet aabent til at modtage den. Og det er itte alene for mig selv, at jeg begærer den Betsignelse. Jeg har hjemme en gammel Moder, som er lam, og som derfor itte kan komme i Kirke. Bistrol læser vi her: Søndag en Prædiken sammes og holder en lille Subsistentst, men Tilfønselsen af Betsignelsen saar vi itte, og den kan vi daerlig udnvæ. Men nu slude De bare se, hvor glad min gamle Moder bliver, naar jeg kommer hjem og siger: „Jeg har Herrsens Betsignelse med til dig. Jeg har bedt om den ogsaa for dig.“

Den unge Banevogters Ord greb mig dybt og paa Hjemvejen kom det mange ransagende Tanker op i mit Hjerie.

Dansk-Americaner.

Ulykke og Hjalp. New York, Feb. 28. — Ved den paa „White Star“ Lineens Oceandamper „Tean-tonic“ færdfunde Ulykke var det ene Offer en ung dansk Mand ved Navn Johannes Michaelen. Han kom lige fra Danmark; nu ligger han paa St. Vincent Hospital i New York.

De Sænsteg ind over Stibet, blev Michaelen grebet af den mægtige Flod og med voldsom Kraft kastet over til den anden Side af Dækket. Hans høje Fod var næsten revent af, og maatte straks amputeres.

Medlidende Rejsesæller foranftalte de en Indsamling til Bedste for den ulykkelige Danst, og da Stibet sef i Haan kunde de overgive ham ca. \$600.

Brudlop. Pastor A. P. Hansen i Boston, Mass., holder d. 13. Mars d. A. Brudlop med Hr. Boefen.

Anskaf af en Jernsøjle. Bloomington, Ill., Feb. 27. — Den i Chicago bosiddende Jernbanearbejder, Henry Rasmussen, blev i Dag knust af en nedstyrtende Jernsøjle.

Henry Rasmussen ledede Arbejdet her i Bloomington for Chicago & Alton Banen; ved Fremtiden i Eftermiddag gled en Jernsøjle, der blev høft op ved en Ledebom, ud af Grebet og faldt fra 15 Fods Højde ned paa den ulykkelige Mand; han blev frugtelig tilredt og Døden indtraadte næsten øjeblikkelig. Rasmussen, som var 35 Aar gammel, efterlader Enke i Chicago.

Mord. En ung Rige ved Navn Mary Peterien, der er de sidste 6 Aar har været Husbolderke for en Mr. Collins i Omaha, Neb., blev i Mandags funden liggende død i sit Værelse under meget mistænkkelig Omstændigheder. Frøer „D. b. Pioneer“.

Collins, der levede ene i Huset med Mary Peterien, erklærer, at han sidst saa hende Søndag Eftermiddag. Da han vaagnede Mandag Morgen havde Mary itte, som sædvanligt, læst hans Frokost, og da han søgte efter hende, fandt han hende liggende paa Kæbt paa Gulvet i en stor Blodpøl.

Der er meget, som tyder paa, at Pigen er mhedt; men hvorledes, det er et Myfterium, thi intet i Huset tyder paa at der har været Indbrudstyp eller at en Kamp har fundet Steb.

Dansk Enghøjlejerste. Vore Lesere vil erindre, at vi i sin Tid bemærkede, at det danske St. Lukes Hospital i Racine, Wis., itte havde en eneste dansk Beboer.

Dette mærkelige Svart er nu afhjælpet, idet den unge danske Dame, Hr. Hanna Frantzen er bleven anfat som Enghøjlejerste der.

Racine har atter bevist sin gennemfærte Danstbed.

Dødsfald. I Folge et i Racine, Wis., indløst Brev til Kaptein Gyttie er Vilhelm Sæberg kommet uheldig af Dage i New York. Han havde været en Tur hjemme i Danmark paa Besøg hos sine gamle Forældre, naerde lykkelig og vel over Oceanet og var paa Vegen til Racine, da han blev overført og dræbt af et Jernbanetog i Venen Amsterdam, N. J. Han vilde tun gøe et lille Ophold her; men Døden overraskede ham. Han havde boet i Racine i 5 Aar og var i sin Tid Kaptein for Frelsens Hær faabel her som i Milwaukee. Han var 30 Aar al, og ugift. Hans Efterer er gift med John Berg i Chicago.

Smukt Træk. En ung Elev, Robert Jensen, har i længere Tid ligget syg paa Blair College. En Stund saa det ud, som om han slude sigte under for Eftadommen, Lungebetændelse, men endelig er han bleven saa rask, at han kunde rejse til Sioux City, hvor han maa underfæfles en indre Operation. Eleverne paa Stolen har smukt betænt det unge Mennefte, idet de ved frivillige Gaaber har indsamlet en temmelig betydelig Sum til at bøde paa den syges uventede hore Udgifet.

Ogsaa i Indsamlingen. Eleverne paa Stolen i Des Moines, Ia., har forsetag en Indsamling med det Hjemm at faa Gymnastikloket malet og flere nye Redstaber anstatter.

En gammel Robbaget. Over Schmidt bøde forelden i Vandsnigsburg, N. Y. Den gamle, afholdte Mand, der blev 72 Aar gammel, havde været et trofast Medlem af den dervedende Ennmanuels Menighed. Pastor Jatonen holdt Vigten over ham.

Wo. cetter, Mass. Fra den 9. til den 12. Febr. var der Missionsmaade i den danske luth. Menighed i Worcester. Underleguede og Menighedens Præst, Pastor N. P. Hansen fra Boston, Mass., talte Guds Ord. Om Søndagen var det tiftige Marsdagen for Menighedens Stifftelse. Tæt ved 100 Mennefter samlede i den rummelige, skønneste luth. Kirke, hvor Menigheden holder Substjenteste Søndag, Eftermiddag, 2 Gange om Maanedet. Der er begyndt et godt Arbejde og det ser lovende ud. Guds Ord annames med Glæde af mange, og Spørgsmaalet: „Hvad skal jeg gøe for at blive salig?“ er valt hos itte saa faa.

De freftles Lovsang har ogsaa begyndt at lyde. Maa Herren saa værne sin Plantning og lede det saa, at der i en itte allfor fjern Fremtid kan tone til at staa en Ordets Forplunder paa Pladsen til Stadhed. Der er Trang for det og kan vistnok snart blive Betingelse for det. Det skal vore ca. 300 Danst, og de er itte, som fra mange Steder herovre fremmede for huerande. Inerimod er det et noget familieret Forhold. De fleste har Arbejde til en forholdsvis god Bestaltning. Naar Guds Rand faar Lov at lyste Broderbaandet og bevare det i Mandens Genhed og der faa ved Siden af et timelig Væbære og en sæn Natur som der, da er det godt at vore.

Med Hilsen til alle, som jeg lært at kende i de Dage og med Tak for alt godt, jeg mnd isiblandt eber, er jeg ebers fort.

E. H. Kjer, Brooklin, N. Y.

Korrespondancer

Vor kære lille Søn, Andreas Herbn Bentzen, som blev født den 27. Maj 1897 i Racine, Wis., har vor kære Gæder i Himlen, efter et længere Engeleje, taget hjem til Haderhuset med de mange Kofæer. Han var ganske rolig ind Torsdag Morgen den 21. Febr., uden nogen Debskamp. Han talte til os, ca. 10 Minutter før han forlod os, og ingen af os tænkte paa, at det var mod Enden, da han syntes at vore i Bedring.

Lerdag Eftermiddag blev han bedt til Hølle i Nordens Støb under stor Delstæfse. En hvid Due paa Blomsterfod, et flori Anker, en stor Kran, flere smukke Kors og en Mængde Blomsterkuffetter, blev vort kære Barns offjælede Legeme bedækket af. Der var ogsaa af Præstebrodrerne fra M. Aredis givet Penges til en Kran, men da den næsten itte var til at saa, bestemte vi, at Pengene kunde bruges til noget andet.

Fra Aredismødet i Dwight modtog vi en Hilsen ved Ordet Rom. 12, 12: „Været glæde i Haabet, taalmodige i Trængslen, voraatige i Vænen“, igennem Pastor J. M. Hansen som blev tilstøbt, og som talte Trøstens og Opmuntringens Ord ved vor kære Lille Herbns Bøare.

Vi vil saa britne Vennerne her, som under Enghdommen og ved Dødsfadet har bevist os megen Kærlighed, og gjort alt muligt for os, ogsaa Aredismødet og Præstebrodrerne fra M. Aredis, og andre Venner, som har imøkommen os med Kærlighed og Deltagelse i vor Sorg, vor hjerterligste Tak. For Herren vil vi saa prøve af ganske Hjerie at sige: „Herren gav, Herren tog, Herrsens Rand vore lovet.“ Thi en Gude fra Herren var vor lille Søn. Noet, som han ogsaa var sig selv bevist; thi mange Gange har han sagt til mig: „Papa, var det itte godt, at Jesus gav mig til dig, ellers havde Papa ingen lille Søn“. Nu har vor kære Jesus taget ham hjem til sig, itte taget ham fra os; thi han er endnu vor Søn, tun gaet forud for os, som han selv flere Gange sagde til min Hustru, som spurgt, om han vilde vilde vore rask igen, — det svarede han itte paa. Saa spurgt hun om han vilde op til Jesus, hofstket han sagde „Ja“, til, ogsaa sagde han, at Papa, Mamma og lille Broder skulle faa komme op til Jesus en anden Dag. Nu er han da hest Jesus, og vi venter at komme — en anden Dag, for hvofket vor kære Frelser vore priset.

Betsignet vore hans Minde. Riels Bentzen, Mollie Bentzen, Turdo, Mo., d. 25. Febr. 1901.

Korrespondancer (fortsat)

Det har voldet Glæde blandt vore Abonnementer, at „Danstereu“ nu udkommer to Gange om Ugen — til samme lave Pris (\$1.50 aarl.)

Vi anmoder til Enghæd blot om, at alle vore Abonnementer, d. e. alle, som een og een fom alle færer en energift Agitation for „Dtl.“ Udbredelse, Glem itte, at „Dtl.“ nu faar Fororden hver Uge over hvert eneste dansk Blad i de Forenede Stater — det er Raende Argument.

Send os Navnelister paa mulige Abonnementer, send os Abonnementer, send os Abonnementer, skriv efter Prøvedumre.

SEND IKKE PENGE, hvis De bor inden 100 Mile fra Minneapolis. Betaling og alle avreteringer, og vi vil sende Dem den „Mærke Danst“. De kan ogsaa betale med Gælder, D. M. mod sat til at sende pengene paa en særskilt Fraktpost, og hvis De vil, sendt dem direkte til Udgiverne, med den Betsignelse: Til Vore Forening, saa god som Ran os til den danske Pris, betalt af Jernbanebetjenten ved specielle Pris og Fraktpost. Hvis De har noget af udbrødt, sendt dem ogsaa til Udgiverne, at du er den smukkeste og billigste for Pengene, behøver De ikke at motulle den, og vi betaler for Frakten inden 100 Mile og tilføje.

TILBUD OM FIL UNDERGØRELSE af smalle Klæder, der har blinde at blive en stor „Blind Bangs“, letet til at bestemme, hvor meget man kan give af alle vore „Blind Bangs“, har vi gjort det Tilbud om friløb og billigere om tilføje.

ANGAARND FRI-UTTEN. Prædiken vil andrage til omvendt \$1.00 for 20 Mile, og mindre Afstand af Postløb. Prædiken er ogsaa itte, lammenlig med den store Præstebrodrerne paa Ollen. Var Kærlig sende D. b.

VIL HUSKET Bære Steel Rangens ffor og alle andre Hænderlig Blamanden. Grundten det er, at vi ogsaa EN BILLET til RANGEN der er tilføje Mængden, som Forinder vil berides, der bruger det, og vil sende dem i Billet og med Mængden tilføje. Disse Rangere er itte noget nyt Eksperiment med os, vi har solgt dem i over 10 Aar, og de af vore KUNDE, der har brugt dem, herte, iøvrigt den mest. Vi vil garanterer dem, hest hved Arbede, Betsignelse og Form angaar, hvis det bliver et Par år tilføje stillende, vil vi gaa den tilbage og returnere Pengene. HOTEL HANSEN EN SPECIALTET.

NO. 121-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 122-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 123-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 124-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 125-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 126-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 127-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 128-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 129-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 130-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 131-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 132-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 133-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 134-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 135-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 136-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 137-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 138-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 139-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 140-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 141-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 142-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 143-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 144-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 145-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 146-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 147-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 148-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 149-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 150-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 151-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 152-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 153-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 154-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 155-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 156-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 157-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 158-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 159-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 160-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 161-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 162-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 163-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 164-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 165-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 166-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 167-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 168-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 169-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 170-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 171-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 172-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 173-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 174-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 175-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 176-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 177-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 178-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 179-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 180-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 181-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 182-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 183-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 184-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 185-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 186-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 187-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 188-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 189-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 190-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 191-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 192-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 193-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 194-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 195-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 196-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 197-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 198-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 199-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 200-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 201-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 202-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 203-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 204-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 205-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 206-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 207-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 208-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 209-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 210-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 211-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 212-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 213-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 214-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 215-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 216-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 217-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No. 218-4 H. Rang, o. v. 1213... \$1.97
No.